

העולם הבא

בעריכת לילי גרילי

מוזמנים משתתפים. אחד הקוראים המשתתפים בעמוד זה יזכה מדי שבוע בשבוע בפרס של 50 לירות ישראליות. הזוכים השבוע הם ב. הדרי, רח' מוסינזון 9, תל-אביב, ויעקב צור, רח' מצפה י"א, נוה-שאנן, חיפה.

הפתרון הכפול

אישתי נורא אוהבת לקרוא סיפורים בלשיים. היא נמתחת מסיפור כזה יותר מכל אדם אחר שאני מכיר. בקיצור, היא המציאה שיטה ליהנות עד הרקיע השביעי מכל ספר כזה. היא מתחילה לקרוא את הספר באמצע, ואז היא טוחה לרדת לא רק איך שזה ייגמר, אלא גם איך שזה התחיל!

דויד גוסטן, תל-אביב

הערות=שוליים

על מה ישוחחו אייזנהאיר וכרושצ'וב בוועידת-הפיסגה? ...

... על הא ועל נייט.

★ ★ ★

לוח-הערכים הפוליטי של מדינאי ישראל...

... הם מודאגים יותר מן האיחוד בין הצ"כ ופמ"י על הבחירות האזוריות, מאשר מן האחד האזורי בין סוריה ומצרים.

★ ★ ★

מדעני ישראל גילו את סוד התהוות החלל במלפפונים...

... במקום כיבוש החלל, מלפפון כבוש.

★ ★ ★

מנהל ארגון המזון והחקלאות של האו"ם אמר השבוע בירושלים כי אילו עסקו המדינאים בחקלאות, היה העולם מאושר יותר...

... האם ידע כי בתקופת הזהות של דויד בן-גוריון רשום: המקצוע: פועל חקלאי?

תחרות על חרוז אחד

זה הכי רע! עליך אני גותנת את הפרס השני בסך 5 ל"י ליעקוב צור, רח' מצפה י"א, נוה-שאנן, חיפה. בדרך מסוכנת יותר הולך משה רוש-צוק, הרומז כנראה על בדיחה עתיקה: "ההבדל הקטן — היא הסבירה." וגברת ירושלמית בשם מאריאסה מאייר רואה את הצד השני של המטבע: "לשני הפתעות לא השאירה." תשובות משעשעות אחרות: "הוא מוצא חן בעיני נירה!" (הדסה סופר, ירושלים); "הראשון כעלה של אופירה!" (מרדכי דן, תל-אביב); "השני הוא כהן, לא שפירא." (שולה בלוי, ירושלים); "כבר נמאס עם שנוי, היא הסבירה." (ב. הדרי, תל-אביב); "שאשתו של הי הוא לא התירה." (אליהו לב, חיפה). ודן מרגלית, שיודענו הוותיק, מסכם: "מן הפח אה הפחת, הפטירה."

הוציא את הדירה. מה יש, חברי משק, לא הולך? כיוון סופולרי אחר לקוח גם הוא, כנראה, מן ההתי תל-אביבי אומר יהושע גרוס מתל-אביב: "את הפורד היא בקרייזלר המירה!" וקיצוני יותר תנוד וייל, אף הוא מתל-אביב: "למכרטה בדרוג היא המירה!" בכיוון אחר הלך ו. ורון, חמשיראי חתיק, כמדומני: "אבל מה ההבדל — לא הסבירה." וסבורה כמוהו תמר רונצוויג, אשת צה"ל: "אך הסוד לעצמה היא השאירה." דויד בן אשר, מקיבוץ עין-שמר, טוען: "איך הבדל — את שניהם לא הכיר רח!" ויעקב שליש, מבתיים: "השני היא עוד טרם הכירה." גם מיכאל טהלה, מתל-אביב: "את שניהם היא בקושי הכירה." הנחמד ביותר ב" סירה זו: "ההבדל הוא קטן —

בפנים שורת השיר:

מעטפה בעלמה בשם מירה, שחתיך באחר היא המירה. היא גילתה בנקל כי רק זה ההבדל:

מה ההבדל, בעצם? מספר די גדול של קוראים ניסה לנחש אותו. הרוב הזדהה עם ב. הדרי, רח' מוסינזון 9, תל-אביב, סברו: "על כל גרוש של ההוא — זה שם לירה!" בשביל הלירה הזאת הוא מקבל את הפרס ה ראשון, בסך 5 ל"י. הגה בורסקוב מתיפה סבורה, "לרא שון חפרה רק הלירה," בעוד ששמאל גבעוני ממשק להבות-חביבה, טוען: "את הפונט היא החליפה בלירה!" וקיצוניק אחר, יהודה לופ-טה, ממשק הראל: "הראשון לא

המין החלש

מדוע? שאל השופט המשתאה את הפרשן שמד לפניו, "פרצת לאותה חנות שלושה לילות בזה אחר זה?" "אתה מבין, כבוד השופט," הסביר האיש, "הוצאתי חמס שסלה בשביל אשתי והייתי צריך להחליפה פעמיים."

★ ★ ★

דעתה של אשה על שמירת סוד היא, טאסור לנלות מי סיפר לה אחר.

★ ★ ★

יום אחד הופיע שמואלביץ פצוב ומדוכא. "מה קרה לך?" שאלו אותו במטור. "יש לי צרות עם אשתי, נאח, היא אמרה לי שלא תדבר איתי במשך חודש שלם!"

חבריו, שהכירו את אשתו היפה, ניחמו אותו: "נו, זה צריך לסתותך אדם מאושר..."

זה באמת עשה אותי מאושר, הודה שמואלביץ, "אבל היום נגמר החודש."

כזבים לילקוט

ושרעבי הנשק ביקש רשות לחלוץ את הנעליים. שרעבי, שהוא כולו שווף טובי-טוב באופן טבעי, לא ידע כי בשארם אל-שיך היו שני סוגים של אנשים: החמי לים והשכויים, ושההבדל היחידי ביניהם הוא שלחיליים יש נעליים ולשכויים אין. בקיצור, רק חלץ שרעבי את הנעליים, ניגש אליו מ.צ., תקע לו טוריה ביד, ופקד עליו: "יאללה, בוא לעבוד!" שרעבי נורא נעלב וסירב לציות. ה-מ.צ. סחב אותו למפקד. בקיצור, אחרי המון זמן, הוכיח שרעבי מי הוא על באמת, ונתנו לו להמשיך בסיוור. אבל את זה כבר לא הספיק לשמוע המ.צ., כי קראו לו לעמוד במחסום הכניסה. הוא עמד שם, כשהקומנדקאר מברא אורה עזב את המקום. ומי הוא רואה שם אם לא אותו שבוי עקשן? "למה אתם לוקחים שבוי אתכם?" שאל את המפקד.

"סתם ככה," השיב יאיר הסמל, "רו-צים שבוי אחד למזכרת." המ.צ., שלא אהב להתרוכח עם מפקד על עניינים קטנים, נתן לקומנדקאר להמשיך. איציק, באר אורה

מלחמת המעמדות

באחד מחילות צה"ל ישנו סרן בשם קארל מארכס. יום אחד הופיע בגורד פקד חדש ונכנס לעבוד במשרד הג' דוד. עודנו שקוע בערימת הגיירות ש לפניו, והנה מצלצל הטלפון. הפקיד מרים את השפופרת. "מי מדבר?" הוא שואל.

"כאן מדבר סרן קארל מארכס," עונה לו קול גברי. הפקיד מצמיד את השפופרת היטב לאוזנו ושואל בהשתאות: "מי מדבר?" "סרן קארל מארכס!" עונה לו הקול בהתרגשות.

"מישהו רוצה להתל בך," חושב הפקיד בנפשו. ומבלי לאבד את עשתונותו הוא מסטיר בקור-רוח לשפופרת: "נעים מאד. כאן מדבר רבי-טוראי פרידריך אנגלס."

★ ★ ★

מזכרת חיה

פעם, לפני שמירקו את מלכות ישראל השלישית, יצא הסגל של באר-אורה ל-טיול בסניי ושארם אל-שיך. כשהגיעו למפרץ, החברה היו כבר עייפים מאד

"כל השאר הן זריזות השמש. זאת היא שקיעת השמש."

טעות לעולם צודקת

לאסור את הלב היוצא ממשקים מגדלי חזירים. (הארץ) נחמה בילר, נתניה הלב הנמהר. דירה מסודרת, מעונינת להכיר בחור מסודר עד גיל 27. (ידיעות אחרונות) מרדכי דן, תל-אביב כן, אבל בת כמה הזירה? מבין פותרת החידון זכו בסרס 20 קוראים. (מעריב) דויד הימן, חיפה ברית הסילה המסודרת. יצא לקנות מצרכים בשק הכרמל. (הבקר) נעמי הריניב, תל-אביב וקנה נגניש'חחול בשק.

הירושה / השיכון / קיצבת-היוקנה שלי. (מחקי את המיותר)

★ ★ ★

"בשבילי את מלאך מן השמים! את לא סתם אשה! אני אוהב כל אצבע של ידיך הענוגות! איך אני יכול לחשוב עליך רוחצת כלים במטבח או מנגבת את התחת של תינוק? לא, זה אפור מדי, עלוב מדי, עבור כוכב נוצץ כמוך. הר' ברים האלה הם לא בשבילך! הם בשביל אשה רגילה!"

★ ★ ★

"מותק, את חושבת שאני באמת לא רוצה? אם אני מסרב, זה פשוט מתוך הקרבה. זה רק לסובתך."

איך לצאת מן העסק

הידועה בציבור היא עכשיו נורא באופנה, אבל זה בכלל לא מפריע לידועים בציבור. הם פשוט ממשיכים בסירובם לומר "כן". ויש להם לשם כך המון שיטות:

"בואי הגה מותק, שבי על ברכי. את יודעת שאת נורא מותקת? אני אספר לך סיפור." (וכאן מתחיל סיפור ארוך ומשעמם על זוג שהיה נורא מאושר — עד שהתחתנו. ואז התגרשו). "אז את רואה מותק, אני לא רוצה לסכן את אושרנו. האם זה כליךך נורא מ' צדי שאני רוצה לשמור על אהבתנו כמו שהיא?"

★ ★ ★

"אני לא מספיק טוב בשבילך."

★ ★ ★

"את לא מספיק טובה בשבילי."

★ ★ ★

"חכי שאקבל את ההעלאה בדרגה/הגט/

★ ★ ★

"אני לא רוצה לכבול את ידיך ו-רגליך באזיקים של ברזל — את רק תשאני אותי בשביל זה. את מבינה, אני